

[Orla Møller.]

dan denne sag kan klares, for man skal nemlig tage som udgangspunkt: hvor er det, der er muligheder for økonomisk og menneskeligt at lave en meget afgørende lovgivning? Ud fra det synspunkt må man så forsøge at finde frem til nogle løsninger, der kan være med til at skabe dette.

Jeg har sagt, at jeg synes, det ikke er ringe at være dansk i dette land for øjeblikket. Jeg vil også gerne have sagt, at jeg håber heller ikke, det bliver det. Forudsætningen er, at disse lovgivningsinitiativer, der er taget, kan fortsætte, og at vi kan finde yderligere udveje for at bygge videre efter en linje, der giver de menneskeligt set bedste forhold for den brede befolkning her i landet.

Poul Schlüter: Netop i disse dage holdes der NATO-ministerrådsmøde i København, og jeg synes, det skal siges her fra denne talerstol, at det opfatter vi som ganske naturligt og velkomment. NATO-medlemskabet har for Danmark igennem 23 år været et fundament i vor sikkerhedspolitik, som det har været det for en række andre mindre lande i Vesteuropa. Der har ikke igennem disse 23 år været, og der er heller ikke i dag noget ansvarligt modstykke til NATO-medlemskabet. Jeg synes også, vi med stor glæde kan konstatere, at den afspænding mellem Øst og Vest i vor del af verden, vi nu oplever, er en følge af NATO-soliditeten. De forhandlinger, som pågår i Helsingfors og Wien, giver håb om nye fremskridt, og det er stadig ikke på trods af, men i kraft af det vestlige sammenhold, som aldrig har haft og aldrig vil få andet end rent sikkerhedspolitiske motiver.

Der er selvfølgelig en sammenhæng imellem vor udenrigspolitik og vor forsvarspolitik. Regeringen fremsatte et lovforslag om en ny forsvarsordning, som vi måtte anse for en alvorlig trussel imod et dansk medlemskab af NATO, som kunne give os reel tryk. Nu fik denne vigtige sag en anden afslutning. Den er ikke ideel, 4 partier måtte bøje sig mod hinanden for at sikre bred tilslutning, men det lykkedes efter vor opfattelse på en sådan måde, at vi har fået en ny forsvarsordning, der er så hæderlig, at den giver et fortsat dansk NATO-medlemskab virkelig mening. Det viste sig i denne

store sag, at det betyder noget, når et stort flertal i folketinget kan stå sammen. Der har i sagen om den nye forsvarsordning været fælles indflydelse, og der er nu også et fælles ansvar. Fra mit partis side arbejder vi gerne for at søge enigheden om de afgørende træk i vort lands udenrigs- og forsvarspolitik bevaret.

Også på enkelte andre vigtige sagsområder har regeringen accepteret, at den borgerlige halvdel af tingets medlemmer, kunne få saglig indflydelse. Jeg kan nævne nogle eksempler, som ikke er uvæsentlige: den nye hovedstadsordning, den nye aktieselskabslov, og mit parti kunne fremhæve miljøloven. Men dette har alligevel været enlige svaler, som ikke har skabt noget mildt og frodigt sommerklima i dansk politik. For når regeringen har lagt kursen i sin generelle politik, har den fundet sig i at have SF som tvangslods på broen.

I den økonomiske politik har regeringen handlet hen over hovedet på, hvad der ved sidste valg var mere end halvdelen af den danske vælgerbefolkning, og jeg synes, det skal siges, at det har været en pinlig oplevelse at følge regeringens tilrettelæggelse af lovgivningsarbejdet i dette folketingsår. Jeg synes, det har været et skidt år i dansk politik. Nu lyste jo hr. Orla Møller for et øjeblik siden den politiske velsignelse over hele folketinget her ved afslutningen af året, og han gav næsten også syndsforladelse, men jeg tror nu ikke, at hr. Orla Møller har hele menigheden bag sig. Jeg tror, det er som uhjemlet lægprædikant, han taler i dag, som han gør, for det hele har som aldrig før været præget af rod og ufornuft. Det har været, som om landets største parti, der jo bærer regeringen, savner ledelse. Det har været, som om regeringen ganske har manglet definerede mål at styre henimod. På trods af den ubestridelige velstand og de gode konjunkturer har regeringen skabt utrykthed næsten alle vegne i den danske befolkning. Det gælder i virksomhederne, det gælder hos selvstændige, og det gælder ikke mindst hos landets lønmodtagere.

Jeg er ikke i tvivl om, hvad grunden er. Grunden er den, at regeringen har savnet en klar ledelse og planlægning af sin virksomhed. Regeringen styrer ikke bevidst samfundsudviklingen henimod mål, som er acceptable for den almindelige befolkning.

Vi fik en ny statsminister den 3. oktober.